

kot z andragoškim strokovnim izrazjem ter z družbeno pogojenostjo razvoja andragogike in njenimi cilji.

Drugo poglavje, z naslovom Razvoj koncepta vseživljenjskega izobraževanja in vseživljenjskega učenja, prinaša zgodovinski pregled razvoja ideje permanentnega izobraževanja in vzroke zanjo. Tu avtorici razvojno obdelata koncept permanentnega izobraževanja in njegovo približevanje h konceptu vseživljenjskega izobraževanja in učenja.

Tretje poglavje, Andragoški proces, prinaša teme o značilnostih in prvinah andragoškega cikla, o modelih, oblikah in metodah izobraževanja odraslih ter o pomembnosti evalvacije celotnega procesa izobraževanja odraslih.

Četrto poglavje, Biografsko učenje in izobraževalna biografija odraslega, postavi velik pomen koncepta osebnega – biografskega učenja v sodobni čas, obdelano za vsako življenjsko obdobje posebej. Vsak učeči se posameznik glede na svoje življenjsko okolje in glede na svoje izkušnje izbira zase značilne poti izobraževanja in učenja.

Na koncu knjige sta koristni in uporabni prilogi Shema za snemanje izobraževalne biografije in Shema za izobraževalno diagnostiko, ki sta za vsakogar, ki ga to zanima, uporabni model načrtovanja lastne izobraževalne biografije.

Obravnavano delo odgovarja na pomembno vprašanje, kako pripraviti posameznika za vseživljenjsko izobraževanje in s čim vse ga opremiti, da bo tej pomembni nalogi kos. Izobraževanje odraslih je množična vsesvetovna potreba, pojav in razvojna težnja in v skladu s tem naj sklenem z mislijo avtoric: »Posameznik mora zapustiti šolo /.../ usposobljen in motiviran /.../ za svoje vseživljenjsko učenje«.

Tanja Šulak

Učne težave v osnovni šoli: problemi, perspektive, priporočila. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo, 2008.

Knjiga Učne težave v osnovni šoli je plod dela avtoric Lidije Magajna, Sonje Pečjak, Cirile Peklaj, Gabi Čačinovič Vogrinčič, Ksenije Bregar Golobič, Marije Kavkler ter Simone Tancig. Nastala je kot izid nekajletnega raziskovalnega projekta z naslovom Učenci z učnimi težavami v osnovni šoli: razvoj celovitega sistema učinkovite pomoči.

Temeljna tema knjige in njena rdeča nit so učenci z učnimi težavami, ki potrebujejo za učenje in pridobivanje znanja zelo različne in specifične pristope in seveda dobro usposobljenega, izobraženega in zrelega učitelja.

Knjigo sestavlja pet delov. V prvem, Učne težave: od teorije k praksi, so celostno opredeljene učne težave in šolska neuspešnost, z najnovejšimi teoretskimi tokovi ter paradigmami vred ter nadalje s tradicionalnimi in sodobnimi pristopi k preprečevanju in razreševanju učnih težav.

V drugem delu, Cilji projekta in raziskovalna vprašanja, je predstavljen metodološki aparat raziskave.

Četrty del knjige, z naslovom Rezultati in interpretacija, je najobsežnejši. V njem so prikazani in interpretirani podatki, dobljeni pri anketah 1139 strokovnih delavcev in učiteljev, 277 učencev z učnimi težavami ter prav toliko njihovih staršev, nanašajo pa se na tele vsebine: opredelitev, zastopanost in odkrivanje učencev z učnimi težavami, področja socialne vključenosti, oblike podpore in pomoči pri pouku, individualne in skupinske oblike pomoči ter njihova uspešnost, ovire in težave pri delu z učenci z učnimi težavami, projekti pomoči ter pomen politike šole.

V petem delu z naslovom Sklepne misli in predlogi so prikazani tako izsledki raziskave kot predlogi za nadaljnje delo z učenci z učnimi težavami na naslednjih nivojih: v razredu, izboljšanje učinkovitosti na ravni šole, pomen timskega dela in sodelovanja učiteljev in strokovnih sodelavcev, sodelovanje šole s starši, sistemski ukrepi z izobraževanjem in strokovnim izpopolnjevanjem učiteljev vred ter razvojnim in raziskovalnim delom na področju učnih težav.

Knjiga je namenjena učiteljem, šolskim svetovalnim delavcem, specialnim pedagogom, staršem ter študentom z namenom, razvijati in ohranjati dobro prakso pri delu z učenci z učnimi težavami.

Tanja Šulak

Aleš GABRIČ: Šolska reforma 1953–1963. Ljubljana, Inštitut za novejšo zgodovino, 2006.

Kot tretja knjiga v novi zbirki Inštituta za novejšo zgodovino Razpoznavanja/Recognitiones je konec leta 2006 izšla monografija o šolski reformi, delo inštitutskega raziskovalca in docenta na Fakulteti za družbene vede dr. Aleša Gabriča. V času, ko smo z devetletko reformirali osnovno šolo, ko prenavljamo srednje šolstvo in maturo ter nam bolonjska reforma spreminja univerzo, novele k šolski zakonodaji pa burijo duhove, je branje o šolski reformi sodobno in aktualno. Ker je zgodovina šolstva pravzaprav zgodovina stalnih reform, bi lahko pol stoletja stara izkušnja rabila novim snovalcem šolstva za primerjavo, zglede in spodbude in opozorila pred napakami, a verjetno bo rabila le za zgodovinske vzporednice. Tega se zaveda tudi avtor v (varljivem?) upanju, »da tudi današnji čas potrebuje spoznanja zgodovinopisja«. Zato je prav, da tudi med vprašanji sodobne pedagogike opozorimo na stara, a hkrati sodobna vprašanja šolske reforme. Bo kdo od šolskih (proti)reformatorjev tvegala in odprl knjigo za branje v sodobnem kontekstu?

Kot razberemo iz odkritosrčnega uvoda, je delo čakalo na objavo kar nekaj let, kar pa je le koristilo premisleku in preglednosti, saj je desetletje šolske reforme 1953–1963 predstavljeno strnjeno, a z upoštevanjem pglavitnih vsebin. Štiri razdelki in epilog, ki izrišejo podobo šolske politike v obravnavanem de-